

U S T A W A

z dnia r.

o zmianie ustawy o efektywności energetycznej oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 711) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wymogi w zakresie wdrożenia zasady efektywność energetyczna przede wszystkim;”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zadania instytucji publicznych w zakresie efektywności energetycznej;”,

c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) wdrażanie systemu zarządzania energią przez przedsiębiorców;”,

d) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wymogi oraz kwalifikacje osób niezbędne do sporządzania audytów efektywności energetycznej oraz przeprowadzania audytów energetycznych przedsiębiorstw.”;

2) w art. 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) centrum przetwarzania danych – ośrodek przetwarzania danych w rozumieniu załącznika A pkt 2.6.3.1.16 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1);”,

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1791 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie efektywności energetycznej oraz zmieniającą rozporządzenie (UE) 2033/955 (Dz. Urz. UE L 231 z 20.09.2023, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy o efektywności energetycznej oraz niektórych innych ustaw.

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) całkowite zużycie energii finalnej – zużycie nośników energii, o których mowa w art. 2 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii, dostarczonych odbiorcom końcowym w celu pokrycia ich potrzeb energetycznych, z wyłączeniem nośników energii zużytych w celu przemian energetycznych na inne nośniki energii.”,

c) uchyla się pkt 8,

d) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) instytucja publiczna – jednostkę sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 9 pkt 1–2, 3–5, 8–12 i 14–15 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. 426, 635 i 680) oraz inną osobę prawną niemającą charakteru przemysłowego lub handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w art. 9 pkt 1 i 2 tej ustawy, pojedynczo lub wspólnie bezpośrednio finansują ją w ponad 50% i mają prawo do powoływania ponad połowy składu jej organu nadzorczego lub zarządzającego;”,

e) po pkt 9 dodaje się pkt 9a i 9b w brzmieniu:

„9a) odbiorca wrażliwy energii elektrycznej – odbiorcę wrażliwego energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 13c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;

9b) odbiorca wrażliwy paliw gazowych – odbiorcę wrażliwego paliw gazowych w rozumieniu art. 3 pkt 13d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”,

f) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) osoba dotknięta ubóstwem energetycznym – odbiorcę końcowego, który znajduje się w sytuacji ubóstwa energetycznego w rozumieniu art. 5gb ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”,

g) pkt 15 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) gaz płynny LPG o kodach CN: 2711 12 97, 2711 13 97 i 2711 19 00,”,

h) w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) zasada „efektywność energetyczna przede wszystkim” – efektywność energetyczną przede wszystkim w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.);”;

3) po art. 3 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Wymogi w zakresie wdrożenia zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim”

Art. 5a. 1. Zgodnie z zasadą „efektywność energetyczna przede wszystkim” analizę możliwych do zastosowania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej przeprowadza podmiot:

- 1) planujący inwestycję w zakresie infrastruktury transportowej, budownictwa, infrastruktury energetycznej, technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) lub rolnictwa, dla planowanych inwestycji o wartości przekraczającej równowartość w walucie polskiej 100 000 000 euro lub 175 000 000 euro w przypadku projektów dotyczących infrastruktury transportowej;
- 2) wykonujący projekt polityki, strategii, planu i programu w zakresie infrastruktury transportowej, budownictwa, infrastruktury energetycznej, technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) lub rolnictwa, opracowywany lub przyjmowany przez organy administracji.

2. Analiza, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) opis inwestycji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub opis projektu polityki, strategii, planu lub programu, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
- 2) ocenę możliwych do zastosowania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej;
- 3) ocenę technicznej wykonalności, skuteczności i wymogów możliwych rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej, w tym potencjał w zakresie oszczędności energii;
- 4) ocenę ekonomicznej opłacalności rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej.

3. Za analizę, o której mowa w ust. 1, uznaje się:

- 1) ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przeprowadzaną na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670), w której określono, przeanalizowano oraz oceniono możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, z uwzględnieniem wymogów, o których mowa w ust. 2,
- 2) strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko, przeprowadzaną na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w przypadku gdy w sporządzonej prognozie oddziaływania na środowisko przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 2 pkt 3 lit. a tej ustawy, z uwzględnieniem wymogów, o których mowa w ust. 2.

4. Równowartość w walucie polskiej ustala się na podstawie średniego kursu złotego w stosunku do euro, określonego w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych.

5. W przypadku inwestycji innych niż te, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podmiot planujący inwestycję może przeprowadzić analizę możliwych do zastosowania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej.

6. Minister właściwy do spraw klimatu może wydać wytyczne dotyczące wdrażania zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” oraz przeprowadzania analizy, o której mowa w ust. 1.

Art. 5b. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 5a ust. 1 zawiadamia o przeprowadzeniu analizy możliwych do zastosowania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej, w przypadku gdy inwestycja dotyczy:

- 1) infrastruktury transportowej – ministra właściwego do spraw transportu;
- 2) budownictwa – ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa;

- 3) infrastruktury energetycznej – ministra właściwego do spraw energii;
- 4) technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) – ministra właściwego do spraw cyfryzacji;
- 5) rolnictwa – ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć informację o nazwie inwestycji oraz sektorach, w których zaplanowano inwestycję.

3. Organy, o których mowa w ust. 1, monitorują przeprowadzenie analizy, o której mowa w art. 5a ust. 1.

4. Organy, o których mowa w ust. 1, przekazują do ministra właściwego do spraw klimatu, do dnia 30 kwietnia, raport w zakresie stosowania zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” za poprzedni rok.

5. Raport zawiera:

- 1) listę inwestycji, o których mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1;
- 2) wskazanie podmiotów planujących inwestycje, o których mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1;
- 3) informację o sektorach, w których zaplanowano inwestycje, o których mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1;
- 4) listę projektów programów polityki, strategii, planu i programu, o których mowa w art. 5a ust. 1 pkt 2;
- 5) wskazanie podmiotów wykonujących projekty programów polityki, strategii, planu i programu, o których mowa w art. 5a ust. 1 pkt 2.

4) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Zadania instytucji publicznych w zakresie efektywności energetycznej”;

5) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucja publiczna realizuje swoje zadania, stosując wybrane środki poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 2, zwane dalej „środkami poprawy efektywności energetycznej”.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instytucja publiczna informuje o stosowanych środkach poprawy efektywności energetycznej w Biuletynie Informacji Publicznej, na swojej stronie internetowej albo w inny zwyczajowo przyjęty sposób, gdy taka strona nie jest prowadzona.”;

6) w art. 7:

a) ust. 1 wyrazy „Jednostka sektora publicznego” zastępuje się wyrazami „Instytucja publiczna”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowa o poprawę efektywności energetycznej określa w szczególności:

- 1) ustalenia i zalecenia zawarte w analizach i audytach energetycznych przeprowadzonych przed zawarciem tej umowy, które obejmują zużycie energii obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji;
- 2) wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, jakie należy zastosować, oraz wynikające z nich gwarantowane oszczędności energii;
- 3) okres obowiązywania i poszczególne etapy realizacji umowy, warunki i okres jej wypowiedzenia;
- 4) harmonogram działań, jakie należy podjąć przez strony umowy w celu realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć określonych w umowie;
- 5) obowiązek pełnej realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć określonych w umowie oraz udokumentowania zmian wprowadzonych w obiekcie, urządzeniu technicznym lub instalacji w trakcie realizacji umowy;
- 6) w zakresie w jakim umowa dopuszcza zawarcie przez wykonawcę umowy o podwykonawstwo – obowiązek spełnienia przez podwykonawców wymogów co najmniej równoważnych wymogom spełnianym przez wykonawcę;
- 7) przedstawienie finansowych skutków realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć określonych w umowie w tym uzyskanych oszczędnościach pieniężnych oraz wynagrodzenie dostawcy usług związanych ze zużyciem energii, którego wysokość jest uzależniona od oszczędności energii uzyskanej w wyniku zastosowania środków poprawy efektywności energetycznej;
- 8) postanowienia dotyczące ustalenia wysokości i weryfikacji uzyskanych gwarantowanych oszczędności energii, w tym terminy weryfikacji uzyskanych oszczędności energii wskutek realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć określonych w umowie, kontroli jakości i gwarancji;
- 9) sposób weryfikacji umowy i jej monitorowania przez cały okres jej obowiązywania;

- 10) postanowienia mające zastosowanie w przypadku zmiany warunków, które mają wpływ na treść i wykonanie umowy, w tym gwarantowane oszczędności energii, takich jak mające istotny wpływ zmiany cen energii oraz intensywność użytkowania instalacji;
- 11) skutki niewykonania lub nienależytego wykonania umowy.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 35d ust. 1 i art. 36 ust. 1 mogą realizować umowę o poprawę efektywności energetycznej.”;
- 7) w art. 7a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, do dnia 31 marca każdego roku, informację zawierającą:

 - 1) liczbę zawartych umów o poprawę efektywności energetycznej za poprzedni rok kalendarzowy;
 - 2) średnioroczne oszczędności energii finalnej uzyskane w danym roku kalendarzowym i planowane do uzyskania w wyniku realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej oraz okres uzyskiwania tych oszczędności.”;
- 8) po art. 7a dodaje się art. 7b w brzmieniu:

„Art. 7b. 1. Przed wykonaniem przedsięwzięcia termomodernizacyjnego, w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności, budynków niemieszkalnych będących własnością instytucji publicznej, o całkowitej powierzchni użytkowej przekraczającej 750 m², instytucja publiczna sporządza analizę technicznej wykonalności i ekonomicznej zasadności wykonania przedsięwzięcia, z zastosowaniem umowy o poprawę efektywności energetycznej.

2. Analiza, o której mowa w ust. 1:

 - 1) obejmuje ocenę charakterystyki energetycznej budynku, zakres planowanych prac modernizacyjnych;
 - 2) obejmuje porównanie efektywności realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej w ramach umowy o poprawę efektywności energetycznej do efektywności jego realizacji w inny sposób, w szczególności przy wykorzystaniu wyłącznie środków publicznych;

- 3) uwzględnia w szczególności potrzebę uzyskania jak najwyższego poziomu oszczędności energii i realizację celu zmniejszenia całkowitego zużycia energii finalnej, o którym mowa w art. 9a.”;
- 9) w art. 8:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zamawiający, o których mowa w art. 4, 5 i 6 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych oraz zamawiający w rozumieniu art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. 2025 r. poz. 1688), których obszar działania obejmuje terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

 - 1) nabywają efektywne energetycznie produkty lub
 - 2) zlecają usługi, których wykonanie związane jest ze zużyciem energii,
 - 3) nabywają lub wynajmują efektywne energetycznie budynki lub ich części, które spełniają co najmniej wymagania minimalne w zakresie oszczędności energii i izolacyjności cieplnej określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, lub
 - 4) w użytkowanych budynkach należących do Skarbu Państwa poddawanych przebudowie zapewniają wypełnienie zaleceń, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków, lub
 - 5) stosują inne środki poprawy efektywności energetycznej w zakresie charakterystyki energetycznej budynków.”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nabywane przez zamawiających, o których mowa w ust. 1, produkty lub usługi, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, muszą spełniać:

 - 1) kryterium zaliczania do najwyższych dwu istotnie licznych klas efektywności energetycznej lub klas wyższych, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE – w przypadku produktów związanych z energią (Dz. Urz. UE L 198 z 28.07.2018, str. 1, z późn. zm.), określonych w aktach delegowanych w

- rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378),
- 2) wymagania w zakresie poziomów referencyjnych efektywności energetycznej określonych w aktach delegowanych, o których mowa w pkt 1 – w przypadku gdy produkt nie jest objęty wymaganiami określonymi w pkt 1 i wchodzi w zakres rozporządzeń Komisji UE w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz. Urz. UE L 285 z 31.10.2009, str. 10, z późn. zm.) albo aktów delegowanych przyjmowanych przez Komisję UE w celu uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542 i uchylenia dyrektywy 2009/125/WE (Dz. Urz. UE L, 2024/1781, z 28.06.2024),
- 3) co najmniej wymagania specyfikacji technicznych określonych na poziomie podstawowym w odpowiednich unijnych kryteriach środowiskowych dla zielonych zamówień publicznych mających znaczenie dla efektywności energetycznej produktu lub usługi, opracowanych przez Komisję Europejską,
- 4) kryterium posiadania najwyższej klasy efektywności paliwowej określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2020/740 z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie etykietowania opon pod kątem efektywności paliwowej i innych parametrów, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1369 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1222/2009 (Dz. Urz. UE L 177 z 05.06.2020, str. 1, z późn. zm.) – w przypadku opon – jeżeli zostanie zachowana zgodność z kryteriami technicznej wykonalności.”,
- c) w ust. 5 wyrazy „organy władzy publicznej” zastępuje się wyrazami „zamawiających, o których mowa w ust. 1”,
- d) w ust. 6 wyrazy „organy władzy publicznej” zastępuje się wyrazami „zamawiający, o których mowa w ust. 1”,
- e) w ust. 8 wyrazy „organy władzy publicznej” zastępuje się wyrazami „zamawiający, o których mowa w ust. 1”,

f) po ust. 8 dodaje się ust. 8a–8c w brzmieniu:

„8a. Zamawiający, o których mowa w ust. 1, umieszczają w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej lub na swojej stronie internetowej informację na temat wpływu na efektywność energetyczną zamówień, których wartość jest równa progom unijnym lub przekracza te progi, w terminie 30 dni od udzielenia zamówienia.

8b. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wydaje wytyczne w zakresie uwzględniania wymogów dotyczących efektywności energetycznej w zamówieniach publicznych, o których mowa w ust. 1 i 4.

8c. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych monitoruje wykonanie obowiązków wskazanych w ust. 1–8 i przygotowuje sprawozdanie na temat środków przyjętych w celu usunięcia barier regulacyjnych i pozaregulacyjnych w zamówieniach publicznych utrudniających wprowadzenie usprawnień mających na celu poprawę efektywności energetycznej oraz przekazuje je do ministra właściwego do spraw energii, co dwa lata w celu uwzględnienia tego sprawozdania w zintegrowanym krajowym sprawozdaniu z postępów w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 15ab ustawy – Prawo energetyczne.”,

g) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Przepisów, o których mowa w ust. 4–8c, nie stosuje się do zamawiających, o których mowa w ust. 1, realizujących zadania w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa publicznego.”;

10) po art. 9 dodaje się art. 9a–9h w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Instytucje publiczne są obowiązane zmniejszać całkowite zużycie energii finalnej względem poziomu zużycia z 2021 r.

2. Całkowite zużycie energii finalnej w danym roku kalendarzowym nie może być większe niż różnica całkowitego zużycia energii finalnej w roku 2027 oraz iloczynu 1,9% całkowitego zużycia energii finalnej w roku 2021 i liczby lat kalendarzowych od 2027 roku do danego roku kalendarzowego.

3. Instytucje publiczne mające siedzibę na terenie gminy liczącej na dzień 31 grudnia 2025 r. poniżej 5 000 mieszkańców realizują obowiązek, o którym mowa w ust. 1 od dnia 1 stycznia 2030 r.

4. Instytucja publiczna może zrealizować obowiązek, o którym mowa w ust. 1, łącznie za kolejne trzy lata kalendarzowe.

5. Instytucje publiczne wprowadzają do centralnego rejestru oszczędności energii finalnej, o którym mowa w art. 35a ust. 1, informacje o całkowitym zużyciu energii finalnej w danym roku kalendarzowym do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy informacja.

Art. 9b. Przepisów, o których mowa w art. 9a, nie stosuje się do:

- 1) podmiotów świadczących usługi publicznego transportu zbiorowego, o którym mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 285, 1173 i 1843 oraz z 2026 r. poz. 475) oraz
- 2) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 9c. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1, jest realizowany i rozliczany łącznie na poziomie:

- 1) państwowym – w odniesieniu do jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w:
 - a) art. 9 pkt 1 i 3 – w przypadku państwowych jednostek budżetowych,
 - b) art. 9 pkt 5, 8, 9, 11, 12 i 14 – w przypadku państwowych osób prawnych,
 - c) art. 9 pkt 15;
- 2) samorządowym – w odniesieniu do jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w:
 - a) art. 9 pkt 2 i 3 – w przypadku gminnych, powiatowych lub wojewódzkich jednostek budżetowych,
 - b) art. 9 pkt 4, 10 i 14 – w przypadku samorządowych osób prawnych.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, którym podlegają inne instytucje publiczne, mogą dla tych instytucji ustalić wysokość obowiązku zmniejszenia całkowitego zużycia energii finalnej, która ma być osiągnięta w danym roku kalendarzowym oraz zasady realizacji i rozliczania tego obowiązku, przy zapewnieniu łącznej realizacji celu wśród podmiotów podległych na poziomie 1,9% rocznie względem roku 2021 i dokonują stosownych korekt wysokości celu w centralnym rejestrze oszczędności energii finalnej, o którym mowa w art. 35a ust. 1, dla podmiotów podległych.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, ustalają wysokość obowiązku zmniejszenia rocznego całkowitego zużycia energii finalnej dla podmiotów podległych biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) potencjał zmniejszenia całkowitego zużycia energii finalnej wynikający z charakteru działalności tego podmiotu oraz uwarunkowań technicznych;
- 2) efektywność ekonomiczną działań służących zmniejszeniu całkowitego zużycia energii finalnej;
- 3) konieczność zapewnienia niezakłóconego wykonywania zadań publicznych oraz zaspokajania potrzeb publicznych przez podmiot podległy.

Art. 9d. 1. Instytucje publiczne opracowują plan działania w zakresie zmniejszenia całkowitego zużycia energii finalnej, dalej zwany „planem działania”.

2. Planu działania nie sporządzają instytucje publiczne, o których mowa w art. 9b.

3. Plan działania sporządza się w perspektywie dziesięcioletniej do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok rozpoczęcia nowej perspektywy. Plan działania może być aktualizowany.

4. Plan działania zawiera w szczególności:

- 1) harmonogram planowanych działań służących poprawie efektywności energetycznej na poszczególne lata danej perspektywy uwzględniający realizację i rozliczenie obowiązku zgodnie z art. 9a ust. 1;
- 2) prognozę zmniejszenia całkowitego zużycia energii finalnej na poszczególne lata danej perspektywy z uwzględnieniem realizacji obowiązku, zgodnie z art. 9a ust. 1;
- 3) informację na temat analizy technicznej wykonalności i ekonomicznej zasadności wykonania przedsięwzięcia z zastosowaniem umowy o poprawę efektywności energetycznej, o której mowa w art. 7b ust. 1, jeśli dotyczy.

5. Instytucja publiczna wprowadza plan działania oraz jego aktualizację, w terminie 30 dni od sporządzenia tego planu lub jego aktualizacji do centralnego rejestru oszczędności energii finalnej, o którym mowa w art. 35a ust. 1.

6. Instytucja publiczna publikuje plan działania oraz jego aktualizację na swojej stronie internetowej albo w inny zwyczajowo przyjęty sposób, gdy taka strona nie jest prowadzona, w terminie 30 dni po wprowadzeniu planu działania lub jego aktualizacji do centralnego rejestru oszczędności energii finalnej, o którym mowa w art. 35a ust. 1.

Art. 9e. Instytucje publiczne wprowadzają do centralnego rejestru oszczędności energii finalnej, o którym mowa w art. 35a ust. 1, za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego ten rejestr, do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy, informacje dotyczące całkowitego zużycia energii finalnej zgodnie z zakresem określonym w art. 35a ust. 3 pkt 3 lit. a–d i lit. f–g.

Art. 9f. 1. Informacje, o których mowa w art. 9e:

- 1) jednostki samorządu terytorialnego w danym województwie i instytucje publiczne, które im podlegają przekazują marszałkowi województwa;
- 2) instytucje publiczne w danym województwie, inne niż wymienione w pkt 1, przekazują wojewodzie;
- 3) instytucje publiczne, inne niż wymienione w pkt 1 i 2, przekazują Prezesowi URE.

2. Marszałek województwa albo wojewoda monitorują wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1, odpowiednio przez instytucje publiczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, na podstawie informacji otrzymanych od instytucji.

3. Jeżeli instytucja publiczna nie przekazała informacji w terminie, o którym mowa w art. 9e, lub przekazała informacje niekompletne, odpowiednio marszałek województwa albo wojewoda wzywa instytucję publiczną do wprowadzenia tych informacji lub ich uzupełnienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku gdy jest to drugie albo kolejne wezwanie – w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wezwania.

4. Marszałek województwa oraz wojewoda, na podstawie otrzymanych informacji, o których mowa w art. 9e, sporządzają raporty zbiorcze, odpowiednio w zakresie instytucji publicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 i przekazują je Prezesowi URE w terminie do 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczą.

5. Raport zbiorczy zawiera informacje o:

- 1) realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1, w danym województwie;
- 2) instytucjach publicznych, które nie przekazały informacji, o których mowa w art. 9e;
- 3) instytucjach publicznych, które nie zrealizowały działań określonych w planach działania w poprzednim roku kalendarzowym;
- 4) instytucjach publicznych, które nie wprowadziły planu działania do centralnego rejestru oszczędności energii finalnej, o którym mowa w art. 35a ust. 1.

6. Prezes URE weryfikuje raporty zbiorcze w zakresie braków i uchybień.

7. Prezes URE monitoruje realizację obowiązku, o którym mowa w art. 9e i weryfikuje braki i uchybienia w informacjach przekazanych przez instytucje publiczne, o których mowa w art. 9f ust. 1 pkt 3, w zakresie:

- 1) terminowego przekazania tych informacji;

- 2) informacji o realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym;
- 3) braku wprowadzenia planu działania do centralnego rejestru oszczędności energii finalnej, o którym mowa w art. 35a ust. 1.

8. Prezes URE monitoruje wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 i przekazuje do ministra właściwego do spraw klimatu do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, informację o jego wykonaniu w danym roku kalendarzowym oraz całkowitym zużyciu energii finalnej przez instytucje publiczne w podziale na sektory, określone w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 15ab ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Art. 9g. Instytucja publiczna, która nie zrealizowała obowiązku zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 9d ust. 4 pkt 1 w poprzednim roku kalendarzowym, w terminie do dnia 30 września przekazuje plan działań naprawczych instytucji publicznej, której podlega do centralnego rejestru oszczędności energii finalnej oraz publikuje go w Biuletynie Informacji Publicznej, na swojej stronie internetowej lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób, gdy strona taka nie jest prowadzona.

Art. 9h. Prezes URE udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu informację na temat całkowitego zużycia energii finalnej przez instytucje publiczne oraz poziomu zrealizowania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1, w terminie do dnia 30 września każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy.”;

11) w art. 11:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot zobowiązany może również zrealizować obowiązek, o którym mowa w art. 10 ust. 1, za każdy rok, w tym w zakresie wyższym niż określony w ust. 1a, uiszczając opłatę zastępczą, jeżeli wykaże, że w roku kalendarzowym, którego dotyczy ten obowiązek, składał zlecenia kupna praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej we wszystkich transakcjach sesyjnych, lecz z powodu niewystarczającej liczby ofert sprzedaży tych praw lub gdy oferowana cena tych praw była wyższa niż jednostkowa opłata zastępcza, o której mowa w art. 12 ust. 3a–3b, nie nabył tych praw.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Podmiot zobowiązany, który nie spełnił wymagań określonych w ust. 3 i nie złożył zleceń kupna praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej na maksymalnie czterech transakcjach sesyjnych w roku kalendarzowym, którego dotyczy obowiązek, może zrealizować obowiązek, o którym mowa w art. 10 ust. 1, uiszczając opłatę zastępczą w wysokości odpowiadającej 150%:

- 1) średniej ceny świadectw efektywności energetycznej notowanych na transakcjach sesyjnych w roku kalendarzowym, którego dotyczy obowiązek – w przypadku gdy tak wyliczona opłata zastępcza jest wyższa niż wysokość jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 12 ust. 3a–3b;
- 2) wysokości jednostkowej opłaty zastępczej ustalonej zgodnie z art. 12 ust. 3a–3b – w przypadku gdy średnia cena świadectw efektywności energetycznej notowanych w transakcjach sesyjnych w roku kalendarzowym, którego dotyczy obowiązek, jest niższa lub równa wysokości jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 12 ust. 3a–3b.”;

12) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłatę zastępczą oblicza się jako iloczyn jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 3a–3b i oszczędności energii finalnej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, wynikającej z wysokości obowiązku, o której mowa w art. 14 ust. 1, realizowanego w danym roku opłatą zastępczą, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 3 i 4.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3b w brzmieniu:

„3a. Jednostkowa opłata zastępcza wynosi:

- 1) 2900 zł za 2028 r.,
- 2) 3800 zł za 2029 r.,
- 3) 4800 zł za 2030 r.

– za tonę oleju ekwiwalentnego.

3b. Wysokość jednostkowej opłaty zastępczej za rok 2031 oraz za każdy kolejny rok zwiększa się o 5% w stosunku do wysokości jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej za rok poprzedni.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznacza środki w wysokości stanowiącej równowartość wpływów z opłaty zastępczej na:

- 1) realizację przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej u odbiorców końcowych;
- 2) prowadzenie działań edukacyjno-informacyjnych oraz szkoleń dla instytucji publicznych w zakresie realizacji celu zmniejszenia całkowitego zużycia energii finalnej, o którym mowa w art. 9a ust. 1;
- 3) organizację i funkcjonowanie punktów kompleksowej obsługi realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej;
- 4) zadania administratora centralnego rejestru oszczędności finalnej, o którym mowa w art. 35a ust. 1;
- 5) zadania administratora danych zgromadzonych na elektronicznej platformie efektywności energetycznej, o której mowa w art. 22a ust. 1.”;

13) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty zobowiązane uzyskują w każdym roku oszczędności energii finalnej:

1) w wysokości:

a) 1,3% w 2028 r.,

b) 1,05% w 2029 r.,

c) 0,85% w 2030 r. i w każdym kolejnym roku

– ilości energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, sprzedanych w danym roku odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pomniejszonej o ilość energii zaoszczędzonej przez odbiorców końcowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, określonej w oświadczeniu wskazanym w tym przepisie;

2) w wysokości:

a) 1,3% w 2028 r.,

b) 1,05% w 2029 r.,

c) 0,85% w 2030 r. i w każdym kolejnym roku

– ilości energii elektrycznej lub gazu ziemnego, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, zakupionych w danym roku na giełdzie towarowej lub na rynku

organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w transakcjach zawieranych we własnym imieniu przez odbiorców końcowych, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 2 lub poza giełdą towarową lub rynkiem organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, w transakcjach zawieranych we własnym imieniu przez odbiorców końcowych, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 3 lub przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych przyłączonych do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

3) w wysokości:

a) 1,3% w 2028 r.,

b) 1,05% w 2029 r.,

c) 0,85% w 2030 r. i w każdym kolejnym roku

– ilości gazu ziemnego, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, sprowadzonego w danym roku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym i zużytego na własny użytek;

4) w wysokości:

a) 0,2% w 2021 r.,

b) 0,2% w 2022 r.,

c) 0,4% w 2023 r.,

d) 0,4% w 2024 r.,

e) 0,5% w 2025 r.,

f) 0,6% w 2026 r.,

g) 0,7% w 2027 r.,

h) 0,7% w 2028 r.,

i) 0,6% w 2029 r.,

j) 0,55% w 2030 r. i w każdym kolejnym roku

- ilości paliw ciekłych, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, wprowadzanych do obrotu w danym roku przez podmiot, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 6.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 - „1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest realizowany z wyłączeniem:
 - 1) innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz biokomponentów, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
 - 2) paliw ciekłych przeznaczonych lub pochodzących z rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 733 oraz z 2026 r. poz. 815), podlegających wymianie albo sprzedaży ze względu na upływający termin przydatności ich do użycia, którego przekroczenie może w szczególności spowodować utratę parametrów jakościowych określonych w przepisach odrębnych;
 - 3) paliw ciekłych pochodzących z rezerw strategicznych, podlegających udostępnieniu, sprzedaży albo nieodpłatnemu przekazaniu, o których mowa odpowiednio w art. 19, art. 25 ust. 6 pkt 1 i 2 oraz art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych;
 - 4) paliw ciekłych przeznaczonych lub pochodzących z zapasów agencyjnych ropy naftowej i paliw, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 599) podlegających wymianie z przyczyn, o których mowa w pkt 2, lub zamianie.”,
- c) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) w charakterze surowca w procesach przemysłowych lub innych, w których energia zawarta w paliwie lub nośniku energii nie jest wykorzystywana do celów grzewczych, napędowych, wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, lecz wchodzi w skład produktu końcowego lub pośredniego.”,

- d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przy ustalaniu ilości energii stanowiącej podstawę do obliczenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się energii elektrycznej i ciepła zużytych w procesach technologicznych produkcji paliw ciekłych.”,
- e) ust. 3 wyrazy „art. 10 ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 10 ust. 1 pkt 1 i 3”;
- 14) w art. 14a:
 - a) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 10 ust. 1 pkt 6” zastępuje się wyrazami „art. 10 ust. 2 pkt 6”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „art. 10 ust. 1 pkt 6” zastępuje się wyrazami „art. 10 ust. 2 pkt 6”;
- 15) w art. 15a:
 - a) w ust. 1 w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 3–7 w brzmieniu:
 - „3) dociepleniu ścian zewnętrznych,
 - 4) dociepleniu dachu lub stropodachu,
 - 5) dociepleniu stropu nad piwnicą lub podłogą na gruncie,
 - 6) wymianie stolarki okiennej,
 - 7) modernizacji systemu wentylacji”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przedsięwzięcia, o których mowa w ust. 1 pkt 3–7, są realizowane w ramach programów dofinansowań wyłącznie u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych.

1b. Przegrody budowlane w zrealizowanych przedsięwzięciach, o których mowa w ust. 1 pkt 3–6, mają spełniać wymagania techniczne w zakresie izolacyjności cieplnej, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”,
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Możliwe jest łączenie przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym. W takim przypadku suma oszczędności energii finalnej stanowi sumę oszczędności energii finalnej zaoszczędzonej w ciągu roku kalendarzowego przez odbiorcę końcowego w wyniku realizacji poszczególnych przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1.”,
 - d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wartości referencyjne oszczędności energii finalnej dla przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 1, polegających na wymianie w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych w rozumieniu art. 3 pkt 2a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane standardowych indywidualnych źródeł ciepła, których wartości średniej sezonowej sprawności wytwarzania ciepła zostały określone w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków lub zestawów zawierających standardowe indywidualne źródło ciepła, regulator temperatury i urządzenie słoneczne,
 - 2) sposób obliczania wartości referencyjnych oszczędności energii finalnej dla przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 1, polegających na jednoczesnej wymianie dwóch lub więcej standardowych indywidualnych źródeł ciepła, wymienionych w pkt 1, wymianie źródeł ciepła innych niż wymienione w pkt 1 lub na wymianie instalacji, w tym dane i metody wykorzystywane do obliczania tych wartości referencyjnych,
 - 3) sposób obliczania wartości referencyjnych oszczędności energii finalnej dla przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 1 pkt 3–7
- biorąc pod uwagę aktualny stan wiedzy technicznej w zakresie efektywności energetycznej oraz zapewnienie sprawnej i prawidłowej weryfikacji oszczędności energii.”,
- e) w ust. 7 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
- „Regulamin programu dofinansowań jest przekazywany przy wykorzystaniu elektronicznej platformy efektywności energetycznej, o której mowa w art. 22a ust. 1.”,
- f) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:
- „7a. Podmiot zobowiązany, który w celu wypełnienia obowiązku wynikającego z art. 10 ust. 1 pkt 3, zamierza w danym roku kalendarzowym zrealizować program dofinansowań na terenie danej gminy, może wystąpić do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o opublikowanie na stronie internetowej gminy regulaminu programu dofinansowań wraz z wzorem wniosku o

dofinansowanie z tego programu, nie później niż do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym będzie realizowany program dofinansowań.

7b. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta publikuje na stronie internetowej gminy regulamin programu dofinansowań wraz z wzorem wniosku o dofinansowanie z tego programu oraz informację o możliwości składania przez odbiorców końcowych deklaracji w przedmiocie spełniania warunków udziału w programie dofinansowań.”,

g) w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) postanowienia określające grupę odbiorców końcowych, a w przypadku realizacji przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1 pkt 3–7, postanowienia uwzględniające osoby dotknięte ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej oraz odbiorców wrażliwych paliw gazowych, w tym określenie kryteriów kwalifikujących tych odbiorców zgodnie z art. 5gb ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”;

16) w art. 18:

a) uchyla się ust. 2,

b) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Oszczędność energii finalnej oraz oszczędność energii finalnej u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych określa zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 15ab ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

2b. Oszczędność energii finalnej oraz oszczędność energii finalnej u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych, o których mowa w ust. 2a, uzyskuje się przez:

1) realizację obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 1;

2) środki alternatywne, o których mowa w ust. 3.”,

c) w ust. 5:

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zawierające z wnioskodawcami umowy o dofinansowanie, w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–

2027 (Dz. U. z 2025 r. poz. 1733 i 1844), projektów realizowanych w ramach programów i instrumentów finansowych, wymienionych w wykazie, o którym mowa w ust. 4, lub podejmujące decyzje o dofinansowaniu, w rozumieniu art. 2 pkt 2 tej ustawy, takich projektów,”

- w pkt 2 wyrazy „w pkt 1” zastępuje się wyrazami „w pkt 1 i 1a”,
- w części wspólnej po wyrazach „w art. 35a ust. 3” skreśla się wyrazy „oraz przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 35a ust. 4”,
- po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, do dnia 31 grudnia za poprzedni rok kalendarzowy informację o:

1) liczbie podatników, którzy dokonali odliczenia wydatków związanych z realizacją przedsięwzięcia termomodernizacyjnego na podstawie art. 26h ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163 oraz z 2026 r. poz. 779 i 846), w poprzednim roku kalendarzowym;

2) całkowitej kwocie odliczeń wydatków, o której mowa w pkt 1.

5b. Minister właściwy do spraw klimatu może w porozumieniu z instytucjami, o których mowa w ust. 5, wprowadzić do centralnego rejestru oszczędności energii finalnej, o którym mowa w art. 35a ust. 1, za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego ten rejestr, do dnia 30 września każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy, informacje o zrealizowanych przedsięwzięciach służących poprawie efektywności energetycznej oraz wysokości uzyskanej w wyniku ich realizacji oszczędności energii finalnej, zgodnie z zakresem określonym w art. 35a ust. 3.”;

17) w art. 19:

- a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:
 - „7) wdrażanie systemów do zarządzania energią, polegające na modernizacji lub instalacji:
 - a) systemów obejmujących pomiar, monitorowanie i sterowanie procesami energetycznymi lub przemysłowymi,
 - b) systemów obejmujących urządzenia pomiarowo-kontrolne, teletransmisyjne oraz systemów obejmujących automatykę;
 - 8) ograniczenie zużycia paliw w transporcie pasażerów.”,

- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b i ust. 1c w brzmieniu:

„1b. Przepisu ust. 1 pkt 2 i pkt 3 lit. c nie stosuje się do przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej polegających na wykorzystaniu technologii bezpośredniego spalania paliw kopalnych w budynkach mieszkalnych.

1c. Przy obliczaniu oszczędności energii uzyskiwanej w wyniku realizacji przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1 pkt 4, uwzględnia się dodatkowo ilość energii dostarczonej i zużywanej w innym obiekcie, urządzeniu technicznym lub instalacji, którego dotyczy przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej”;

- 18) w art. 20:

- a) ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jeżeli w wyniku ich realizacji uzyskuje się oszczędność energii w ilości mniejszej niż 10 ton oleju ekwiwalentnego średnio w ciągu roku albo w ilości mniejszej niż 5 ton oleju ekwiwalentnego średnio w ciągu roku w przypadku przedsięwzięć energetycznych realizowanych u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych;”;

- b) w ust. 4 w pkt 2 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c i d w brzmieniu:

„c) ilości energii finalnej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, planowanej do zaoszczędzenia średnio w ciągu roku u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych, w wyniku realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej,

- d) sektora gospodarki, w którym realizowane będzie przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej, w szczególności sektora przemysłu, transportu, usług, rolnictwa lub gospodarstw domowych;”;

- c) w ust. 6 wyrazy „7 dni” zamienia się na wyrazy „30 dni”,
- d) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Wniosek o wydanie świadectwa efektywności energetycznej składany jest przy wykorzystaniu elektronicznej platformy efektywności energetycznej, o której mowa w art. 22a ust. 1.

8. W przypadku gdy audyt efektywności energetycznej nie został sporządzony przez osobę, o której mowa w art. 38b, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku przez dołączenie prawidłowo sporządzonego audytu efektywności energetycznej w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.”,

- e) po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Wezwanie przekazuje się przy wykorzystaniu elektronicznej platformy efektywności energetycznej, o której mowa w art. 22a ust. 1. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.”;

19) w art. 21:

- a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) określenie wysokości oszczędności energii finalnej wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego planowanej do zaoszczędzenia średnio w ciągu roku u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych w wyniku realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w pkt 3.”,

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wartość świadectwa efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, dla przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w art. 19 pkt 3 lit. c, pkt 5 i 6, w wyniku których planowane jest uzyskanie oszczędności energii pierwotnej, ustala się z uwzględnieniem współczynników sprawności procesów przetwarzania energii pierwotnej w energię finalną, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 29.”;

20) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy, sprawozdania z realizacji:

- 1) przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, oddzielnie dla każdego rodzaju przedsięwzięć wymienionych w art. 19 ust. 1, z podziałem na sektory gospodarki: przemysł, transport, usługi, rolnictwo i gospodarstwa domowe, które zawierają informacje o:
 - a) liczbie wydanych świadectw efektywności energetycznej,
 - b) wartości umorzonych świadectw efektywności energetycznej,
 - c) wysokości oszczędności energii finalnej uzyskanej z przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej dla wydanych świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w lit. a;
 - 2) programów bezzwrotnych dofinansowań, o których mowa w art. 15a ust. 1;
 - 3) wysokości oszczędności energii finalnej uzyskanej u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej oraz odbiorców wrażliwych paliw gazowych.”;
- 21) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Prezes URE prowadzi, z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, elektroniczną platformę efektywności energetycznej, zwaną dalej „platformą efektywności energetycznej”.

2. Prezes URE jest administratorem danych zgromadzonych w platformie efektywności energetycznej.

3. W platformie efektywności energetycznej gromadzi się:

- 1) wnioski o wydanie świadectwa efektywności energetycznej, o których mowa w art. 20 ust. 4;
- 2) audyty efektywności energetycznej, o których mowa w art. 15 ust. 3 oraz art. 20 ust. 5 pkt 1;
- 3) oświadczenia, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 oraz art. 20 ust. 5 pkt 2;
- 4) wezwania do uzupełnienia wniosków oraz uzupełnienia wniosków, o których mowa w art. 20 ust. 6;
- 5) wydane świadectwa efektywności energetycznej;
- 6) informacje o wydanych świadectwach efektywności energetycznej wraz z kartami audytów efektywności energetycznej, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2;

- 7) dane podmiotów składających wnioski o wydanie świadectw efektywności energetycznej;
- 8) dane podmiotów, którym wydano świadectwa efektywności energetycznej;
- 9) zawiadomienia o zakończeniu przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej wraz z załącznikami, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1;
- 10) zawiadomienia o przeprowadzonym audycie energetycznym przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 38 ust. 1, oraz o wdrożeniu systemu zarządzania energią, o którym mowa w art. 35d ust. 1;
- 11) dane, dokumenty oraz informacje związane z programami bezzwrotnych dofinansowań, o których mowa w art. 15a ust. 1, w tym regulaminy programów bezzwrotnych dofinansowań, o których mowa w art. 15a ust. 7.

4. Platforma efektywności energetycznej jest prowadzona z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703 oraz z 2026 r. poz. 160).

5. Zadania Prezesa URE związane z utrzymaniem i rozwojem platformy efektywności energetycznej mogą być finansowane także ze środków przeznaczonych na rozwój projektów cyfrowych i teleinformatycznych.”;

- 22) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot, który zakończył przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej, sporządza audyt efektywności energetycznej potwierdzający uzyskanie planowanej oszczędności energii finalnej z zakończonego przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej.”;

- 23) w art. 23a dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wniosek składa się przy wykorzystaniu platformy efektywności energetycznej.”;

- 24) w art. 24 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Składanie zawiadomień, o których mowa w ust. 1, przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 2, oraz przekazywanie decyzji, o której mowa w ust. 3, odbywa się przy wykorzystaniu platformy efektywności energetycznej.”;

- 25) w art. 25 uchyla się ust. 5;

26) w art. 26:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes URE może zlecić dokonanie wyrywkowej weryfikacji audytu efektywności energetycznej, w zakresie określonym w art. 25 ust. 1 pkt 4 i 5, podmiotowi wyłoniionemu zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. W każdym roku kalendarzowym wyrywkowej weryfikacji, o której mowa w ust. 1 lub 2, poddaje się nie więcej niż 20% audytów efektywności energetycznych sporządzonych dla przedsiębiorstw, dla których złożono zawiadomienie, o którym mowa w art. 24 ust. 1, jeżeli w wyniku ich realizacji uzyskuje się oszczędność energii w ilości mniejszej niż 100 ton oleju ekwiwalentnego średnio w ciągu roku.

2b. W każdym roku kalendarzowym wyrywkowej weryfikacji, o której mowa w ust. 1 lub 2, poddaje się nie mniej niż 50% audytów efektywności energetycznych sporządzonych dla przedsiębiorstw, dla których złożono zawiadomienie, o którym mowa w art. 24 ust. 1, jeżeli w wyniku ich realizacji uzyskuje się oszczędność energii w ilości większej lub równej 100 ton oleju ekwiwalentnego średnio w ciągu roku.

2c. Wyrywkowa weryfikacja, o której mowa w ust. 2a i 2b może być dokonana w terminie czterech lat, od dnia zawiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1.”;

27) w art. 29 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) szczegółowy sposób i tryb wyrywkowej weryfikacji audytu efektywności energetycznej, o której mowa w art. 26 ust. 1 i 2,”;

28) w art. 35a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W rejestrze gromadzone są dane oraz informacje dotyczące wysokości uzyskanej oszczędności energii finalnej oraz oszczędności energii finalnej u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych, o których mowa w art. 18 ust. 2a, a także całkowitego zużycia energii finalnej, o którym mowa w art. 9a.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestr zawiera:

1) informacje dotyczące:

- a) przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej zrealizowanych za pomocą środków alternatywnych, o których mowa w art. 18 ust. 3, oraz ilości uzyskanej w wyniku ich realizacji oszczędności energii finalnej, w tym:
 - rodzaju przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1, a także innych istotnych informacji dla tego przedsięwzięcia, w tym zwięzły opis przedsięwzięcia lub wskazanie programu lub instrumentu, w ramach którego przedsięwzięcie jest realizowane,
 - lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej,
 - całkowitego kosztu inwestycji,
 - kwoty dofinansowania przedsięwzięcia,
 - formy dofinansowania przedsięwzięcia,
 - okresu uzyskiwania oszczędności energii,
 - ilości uzyskanych średniorocznych oszczędności energii finalnej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego na rok,
 - ilości uzyskanych średniorocznych oszczędności energii finalnej u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego na rok,
 - sposobu potwierdzenia oszczędności, o których mowa w tiret siódme,
 - daty rozpoczęcia i zakończenia realizacji przedsięwzięcia,
- b) przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, zrealizowanych przez podmioty zobowiązane, o których mowa w art. 10 ust. 1, w tym:
 - rodzaju przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej określonych w art. 19 ust. 1,
 - lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej,
 - okresu uzyskiwania oszczędności energii finalnej,
 - ilości uzyskanych średniorocznych oszczędności energii finalnej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego na rok,

- ilości uzyskanych średniorocznych oszczędności energii finalnej u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego na rok,
- daty rozpoczęcia i zakończenia realizacji przedsięwzięcia,
- c) łącznej ilości oszczędności energii finalnej uzyskanej w wyniku realizacji programów dofinansowań, o których mowa w art. 15a,
- d) wysokości środków finansowych będących równowartością wpływów z opłaty zastępczej, o których mowa w art. 12 ust. 5, przeznaczonych na realizację poszczególnych przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, w tym:
 - rodzaju przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej określonych w art. 19 ust. 1,
 - lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej,
 - całkowitego kosztu inwestycji,
 - kwoty dofinansowania przedsięwzięcia,
 - formy dofinansowania przedsięwzięcia,
 - okresu uzyskiwania oszczędności energii,
 - ilości uzyskanych średniorocznych oszczędności energii finalnej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego na rok,
 - ilości uzyskanych średniorocznych oszczędności energii finalnej u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego na rok,
 - sposobu potwierdzenia oszczędności, o których mowa w tiret siódme,
 - daty rozpoczęcia i zakończenia realizacji przedsięwzięcia;
- 2) informacje dotyczące łącznej ilości oszczędności energii finalnej uzyskanej do 2030 r.;
- 3) informacje dotyczące całkowitego zużycia energii finalnej przez instytucje publiczne oraz realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 9a, w tym:
 - a) całkowite zużycie energii finalnej w roku 2021,
 - b) całkowite zużycie energii finalnej w roku 2027,

- c) wysokość obowiązku zmniejszenia całkowitego zużycia energii finalnej, która ma być osiągnięta w danym roku kalendarzowym, o której mowa w art. 9c ust. 2,
- d) całkowite zużycie energii finalnej w danym roku kalendarzowym, o którym mowa w art. 9a ust. 5,
- e) poziom zrealizowania obowiązku w danym roku kalendarzowym, wyrażony w procentach,
- f) informacje o zrealizowanych działaniach na rzecz realizacji obowiązku w danym roku kalendarzowym,
- g) plan działania, o którym mowa w art. 9d,
- h) plan działań naprawczych, o którym mowa w art. 9g;
- 4) wykaz osób upoważnionych, o których mowa w art. 35b ust. 4, zwany dalej „wykazem”;
- 5) dane instytucji, o których mowa w art. 18 ust. 5, oraz instytucji publicznych, w tym:
 - a) nazwę instytucji oraz adres jej siedziby,
 - b) adres poczty elektronicznej.”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Informacje dotyczące sposobu potwierdzenia ilości uzyskanych średniorocznych oszczędności energii finalnej, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a tiret dziewiąte oraz lit. d tiret dziewiąte, obejmują wskazanie co najmniej jednego z następujących sposobów potwierdzenia:

 - 1) audyt efektywności energetycznej;
 - 2) audyt energetyczny w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2025 r. poz. 1419);
 - 3) audyt remontowy w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków;
 - 4) umowa zawarta przez instytucje, o których mowa w art. 18 ust. 5, z odbiorcami końcowymi, określająca łączną ilość energii finalnej zaoszczędzonej przez tych odbiorców;

- 5) inne potwierdzenie wynikające z zasad realizacji danego programu lub instrumentu, wdrażanych w ramach programów w zakresie polityki spójności lub w ramach innych programów i instrumentów finansowych, o których mowa w art. 18 ust. 4.”,
 - d) uchyla się ust. 4,
 - e) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Zadania administratora rejestru dotyczące utrzymania i rozwoju centralnego rejestru oszczędności finalnej mogą być finansowane dodatkowo ze środków przeznaczonych na rozwój projektów cyfrowych i teleinformatycznych.”;
- 29) w art. 35b:
- a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dane i informacje gromadzone w rejestrze wprowadzane są przez osoby upoważnione, o których mowa w ust. 4.”,
 - b) w ust. 2 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Treść zmienianych lub wykreślanych danych oznacza się jako nieaktualną.”,
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uprawnionymi do wprowadzania danych i informacji do rejestru są:

 - 1) Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy – jako administrator danych,
 - 2) w zakresie, o którym mowa w art. 35a ust. 3 pkt 1 lit. a:
 - a) minister właściwy do spraw klimatu,
 - b) minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego,
 - c) minister właściwy do spraw finansów publicznych,
 - d) Centrum Unijnych Projektów Transportowych,
 - e) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
 - f) wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej,
 - g) jednostki samorządu terytorialnego,
 - h) Bank Ochrony Środowiska,
 - i) Bank Gospodarstwa Krajowego,
 - j) instytucje, o których mowa w art. 18 ust. 5,

- 3) Prezes URE – w zakresie, o którym mowa w art. 35a ust. 3 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2,
 - 4) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej – w zakresie, o którym mowa w art. 35a ust. 3 pkt 1 lit. d,
 - 5) instytucje publiczne - w zakresie, o którym mowa w art. 35a ust. 3 pkt 3 – zwane dalej „podmiotami uprawnionymi.”,
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Podmioty uprawnione, o których mowa w ust. 3 pkt 2–5, wyznaczają osoby upoważnione do wprowadzania w ich imieniu danych i informacji do rejestru. Dane osób upoważnionych gromadzi się w wykazie.”,
- e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. Uwierzytelnianie osoby upoważnionej wpisanej do wykazu w systemie teleinformatycznym obsługującym rejestr wymaga użycia profilu zaufanego lub innego środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonego do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1725 oraz z 2026 r. poz. 252), adekwatnie do poziomu bezpieczeństwa środka identyfikacji elektronicznej wymaganego dla usług świadczonych w tym systemie.”;
- f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Dane osób upoważnionych wpisuje się do wykazu na wniosek:
- 1) dyrektora departamentu – w przypadku podmiotów, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. a–c;
 - 2) dyrektora – w przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d;
 - 3) prezesa – w przypadku podmiotów, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. e, f, h, i, pkt 3 i pkt 4;
 - 4) sekretarza województwa, sekretarza powiatu albo wójta, burmistrza lub prezydenta miasta – w przypadku podmiotów, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. g;
 - 5) właściwego organu lub osoby upoważnionej do reprezentowania instytucji – w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. j oraz pkt 5.”,
- g) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię, nazwisko i numer PESEL, o ile został nadany, oraz stanowisko osoby upoważnionej”,

h) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Informacje, o których mowa w art. 35a ust. 3, przechowuje się nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.”;

30) art. 35c otrzymuje brzmienie:

„Art. 35c. 1. Dane i informacje zgromadzone w rejestrze udostępnia się, o ile są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, następującym podmiotom:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw klimatu,
- 2) ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego,
- 3) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych,
- 4) Centrum Unijnych Projektów Transportowych,
- 5) Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 6) wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej,
- 7) jednostkom samorządu terytorialnego,
- 8) Bankowi Ochrony Środowiska,
- 9) Bankowi Gospodarstwa Krajowego,
- 10) instytucjom, o których mowa w art. 18 ust. 5,
- 11) instytucjom publicznym, o których mowa w art. 9a;
- 12) Prezesowi URE;
- 13) Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami – Instytutowi Ochrony Środowiska – Państwowemu Instytutowi Badawczemu.

2. Dane i informacje zgromadzone w rejestrze udostępnia się podmiotom, o których mowa w ust. 1, w systemie teleinformatycznym obsługującym rejestr w postaci elektronicznej za pomocą środków komunikacji elektronicznej na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

3. Dane i informacje zgromadzone w rejestrze udostępnia się podmiotom, o których mowa w ust. 1, na wniosek złożony w postaci elektronicznej opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego obsługującego rejestr.”;

31) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Wdrażanie systemu zarządzania energią i zasady przeprowadzania audytu energetycznego przedsiębiorstwa”;

32) po art. 35c dodaje się art. 35d w brzmieniu:

„Art. 35d. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826 oraz z 2026 r. poz. 507), którego średnia całkowitego zużycia energii finalnej z ostatnich trzech lat przekroczyła 23,61 GWh, wdraża certyfikowany system zarządzania energią określony w Polskiej Normie dotyczącej systemów zarządzania energią, wymagań i zaleceń użytkowania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy, który wdrożył:

- 1) certyfikowany system zarządzania środowiskowego określony w Polskiej Normie dotyczącej systemów zarządzania środowiskowego, wymagań i wytycznych stosowania lub
- 2) certyfikowany system zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1 z późn. zm.)

– jeżeli w ramach tych systemów przeprowadzono procedurę odpowiadającą wymogom audytu energetycznego przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy realizującego na terenie swojego przedsiębiorstwa umowę o poprawę efektywności energetycznej, o której mowa w art. 7, której przedmiotem jest wdrożenie systemu zarządzania energią, określonego w Polskiej Normie dotyczącej systemów zarządzania energią, wymagań i zaleceń użytkowania.

4. System zarządzania energią, o którym mowa w ust. 1 i 2 pkt 1 i 2 musi być certyfikowany przez niezależną akredytowaną jednostkę certyfikującą systemy zarządzania energią zgodnie z Polską Normą dotyczącą systemów zarządzania energią, wymagań i zaleceń użytkowania.”;

33) w art. 36:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, którego średnia całkowitego zużycia energii finalnej z ostatnich trzech lat przekroczyła 2,78 GWh i była jednocześnie niższa lub równa 23,61

GWh, przeprowadza co cztery lata audyt energetyczny przedsiębiorstwa lub zleca jego przeprowadzenie.”,

b) w ust. 2:

- w pkt 2 po wyrazach „2006/193/WE” dodaje się wyraz „lub” oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) certyfikowany przez niezależną akredytowaną jednostkę system zarządzania środowiskowego określony w Polskiej Normie dotyczącej systemów zarządzania środowiskowego, wymagań i wytycznych stosowania.”,

- część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– jeżeli w ramach tych systemów przeprowadzono procedurę odpowiadającą wymogom audytu energetycznego przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy realizującego na terenie swojego przedsiębiorstwa umowę o poprawę efektywności energetycznej, o której mowa w art. 7, której przedmiotem jest wdrożenie systemu zarządzania energią, określonego w Polskiej Normie dotyczącej systemów zarządzania energią.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Audyt energetyczny przedsiębiorstwa przeprowadza osoba, o której mowa w art. 38b, która nie jest bezpośrednio zaangażowana w audytowaną działalność tego przedsiębiorcy.”,

e) po ust. 3 dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, sporządza plan działań w zakresie efektywności energetycznej w terminie 90 dni od dnia przeprowadzenia audytu energetycznego przedsiębiorstwa lub procedury, o której mowa w ust. 2 lub wykonania umowy o poprawę efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 2a.

5. Plan działań w zakresie efektywności energetycznej jest tworzony na podstawie zaleceń wynikających z przeprowadzonego audytu energetycznego przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, procedury, o której mowa w ust. 2 lub umowy o poprawę efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 2a.

6. Plan działań w zakresie efektywności energetycznej:

- 1) zawiera informację o planowanych do uzyskania oszczędnościach energii finalnej wynikających z przeprowadzonego audytu energetycznego przedsiębiorstwa, procedury, o której mowa w ust. 2 lub umowy o poprawę efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 2a;
- 2) wskazuje przedsięwzięcia mające na celu wykonanie poszczególnych zaleceń audytu energetycznego przedsiębiorstwa, procedury, o której mowa w ust. 2 lub umowy o poprawę efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 2a, w przypadku gdy jest to wykonalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia;
- 3) określa harmonogram wykonania przedsięwzięć mających na celu wykonanie poszczególnych zaleceń audytu energetycznego przedsiębiorstwa, procedury, o której mowa w ust. 2 lub umowy o poprawę efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 2a;
- 4) w przypadku przeprowadzenia kolejnego audytu energetycznego przedsiębiorstwa, zawiera aktualną, na dzień sporządzenia planu, informację o liczbie wdrożonych zaleceń w stosunku do zaleceń sformułowanych w poprzednim audycie energetycznym przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, procedury, o której mowa w ust. 2 lub umowy o poprawę efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 2a.

7. Plan działań w zakresie efektywności energetycznej:

- 1) stanowi wyodrębnioną część w sprawozdaniu z działalności jednostki, sporządzanym przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640 i 644);
- 2) przedsiębiorca publikuje na swojej stronie internetowej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych, do dnia 31 marca roku następującego po roku, w którym przedsiębiorca sporządził ten plan.”;

34) w art. 37:

a) w ust. 2:

- w pkt 1 wyrazy „zapotrzebowania na moc” zastępuje się wyrazami „profilu obciążenia”,
- po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) określa potencjał opłacalnego wykorzystania lub wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Odbiorca końcowy niebędący przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców może zlecić przeprowadzenie audytu energetycznego. Do audytu tego stosuje się odpowiednio wymagania określone w ust. 2 i 3.”;

35) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Prezes URE dokonuje corocznego losowego wyboru nie mniej niż 5 % i nie więcej niż 10 % przeprowadzonych audytów energetycznych przedsiębiorstw, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 4, w celu weryfikacji ich zgodności z art. 37 ust. 2.

2. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1, może być dokonana w terminie czterech lat, od dnia zawiadomienia, o którym mowa w art. 38 ust. 1.”;

36) w art. 38:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w terminie 120 dni od dnia jego przeprowadzenia, lecz nie później niż do dnia 31 grudnia roku, w którym przedsiębiorca jest obowiązany do przeprowadzenia audytu energetycznego przedsiębiorstwa; do zawiadomienia należy dołączyć plan działań w zakresie efektywności energetycznej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 35d ust. 1, zawiadamia Prezesa URE o wdrożonym certyfikowanym przez niezależną akredytowaną jednostkę systemie zarządzania energią w terminie 30 dni od dnia uzyskania certyfikatu.

1b. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 1a, dokonuje się przy wykorzystaniu platformy efektywności energetycznej.”,

c) w ust. 2 w pkt 2 dodaje się lit. c oraz d w brzmieniu:

„c) o których mowa w art. 35d ust. 1, którzy wdrożyli certyfikowany system zarządzania energią,

d) o których mowa w art. 35d ust. 2.”;

37) po art. 38 dodaje się rozdziały 5a i 5b w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Zadania właścicieli oraz operatorów centrum przetwarzania danych

Art. 38a. 1. Właściciele oraz operatorzy centrum przetwarzania danych o zapotrzebowaniu zainstalowanej infrastruktury informatycznej na energię elektryczną wynoszącym co najmniej 500 kW, publikują do dnia 15 maja każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy, w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a gdy nie są obowiązani do jej prowadzenia – na swojej stronie internetowej:

- 1) kluczowe wskaźniki efektywności, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/1364 z dnia 14 marca 2024 r. w sprawie pierwszego etapu ustanawiania wspólnego unijnego systemu oceny centrów przetwarzania danych (Dz. Urz. UE L z 17.05.2024),
 - 2) wskaźniki zrównoważonego charakteru centrum przetwarzania danych, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/1364 z dnia 14 marca 2024 r. w sprawie pierwszego etapu ustanawiania wspólnego unijnego systemu oceny centrów przetwarzania danych
- z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do centrów przetwarzania danych wykorzystywanych lub zapewniających swoje usługi na potrzeby obronności państwa, ochrony ludności lub bezpieczeństwa wewnętrznego.

Rozdział 5b

Audytor efektywności energetycznej

Art. 38b. 1. Audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, w art. 15 ust. 3, w art. 20 ust. 5 pkt 1 i w art. 23 ust. 1 oraz audyt energetyczny przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 36 odpowiednio sporządza i przeprowadza wyłącznie osoba, która:

- 1) posiada ważny certyfikat w zakresie sporządzania audytu efektywności energetycznej i przeprowadzania audytu energetycznego przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 38d ust. 1, lub
- 2) świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi transgraniczne oraz jest uprawniona do wykonywania audytów energetycznych przeprowadzanych zgodnie

z minimalnymi kryteriami określonymi w załączniku VI dyrektywy 2023/1791 w sprawie efektywności energetycznej, w państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz państwie, które zawarło z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług.

2. Wymogów, o których mowa w ust. 1 w zakresie sporządzenia audytu efektywności energetycznej dotyczącego urządzeń technicznych, instalacji lub obiektów nie stosuje się do osób, które posiadają co najmniej dwuletnie doświadczenie zawodowe w zakresie obsługi, eksploatacji lub montażu danego rodzaju urządzeń technicznych lub instalacji, lub w zakresie obsługi lub eksploatacji danego rodzaju obiektów, objętych audytem efektywności energetycznej.

Art. 38c. 1. Osoba, o której mowa w art. 38b ust. 1 jest obowiązana do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku ze sporządzaniem audytu efektywności energetycznej lub przeprowadzeniem audytu energetycznego przedsiębiorstwa.

2. Osoba, o której mowa w art. 38b ust. 1 i 2, jest obowiązana:

- 1) w przypadku audytu efektywności energetycznej – przechowywania sporządzonego audytu efektywności energetycznej przez okres 5 lat;
- 2) w przypadku audytu energetycznego przedsiębiorstwa – przechowywania dokumentów lub ich kopii i danych, na podstawie których został przeprowadzony audyt energetyczny przedsiębiorstwa, przez okres 5 lat;
- 3) udostępnienia dokumentów lub danych, o których mowa w pkt 1–2, Prezesowi URE oraz jednostce certyfikującej osoby, o której mowa w art. 38d ust. 2, do celów kontrolnych.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 1, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc pod uwagę rodzaj i zakres zadań realizowanych przez osobę, o której mowa w art. 38b ust. 1.

Art. 38d. 1. Certyfikat w zakresie sporządzania audytu efektywności energetycznej i przeprowadzania audytu energetycznego przedsiębiorstwa, zwany dalej

„certyfikatem”, jest dokumentem potwierdzającym, że osoba spełnia wymagania określone w ustawie.

2. Certyfikat wydaje jednostka certyfikująca osoby akredytowana zgodnie z art. 38k, zwana dalej „jednostką certyfikującą osoby”, po uprzednim potwierdzeniu zdolności stosowania wiedzy i umiejętności dotyczących prawidłowego sporządzenia audytu efektywności energetycznej i przeprowadzenia audytu energetycznego przedsiębiorstwa przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu, na jej wniosek.

3. O certyfikat może ubiegać się osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
- 3) ukończyła studia wyższe w przynajmniej jednej z dziedzin nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinach naukowych:
 - a) automatyka, elektronika, elektrotechnika i technologie kosmiczne,
 - b) informatyka techniczna i telekomunikacja,
 - c) inżynieria lądowa, geodezja i transport,
 - d) inżynieria mechaniczna,
 - e) inżynieria środowiskowa, górnictwo i energetyka– o których mowa w przepisach o szkolnictwie wyższym i nauce, lub
- 4) posiada świadectwo dojrzałości i dyplom zawodowy w jednym z zawodów technika:
 - a) chłodnictwa i klimatyzacji,
 - b) elektronika,
 - c) elektryka,
 - d) technika urządzeń i systemów energetyki odnawialnej,
 - e) energetyka,
 - f) mechatronika,
 - g) automatyka– nauczaniem na poziomie technika, o których mowa w przepisach o systemie oświaty.

4. Certyfikat traci ważność:

- 1) z upływem okresu, na jaki został wydany;

- 2) z dniem stwierdzenia przez jednostkę certyfikującą osoby, że osoba, której wydano certyfikat przestała spełniać warunki jego wydania.

Art. 38e. 1. W okresie ważności certyfikatu jednostka certyfikująca osoby prowadzi nadzór nad osobą, której wydano certyfikat, w celu potwierdzenia spełniania wymagań niezbędnych do należytego sporządzania audytów efektywności energetycznej oraz przeprowadzania audytów energetycznych przedsiębiorstwa.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1 obejmuje:

- 1) monitorowanie spełnienia przez osobę posiadającą certyfikat wymagań, o których mowa w art. 38d ust. 3;
- 2) analizę informacji o wynikach:
 - a) wrywkowej weryfikacji, o której mowa w art. 26 sporządzonych przez osobę posiadającą certyfikat audytów efektywności energetycznej, lub
 - b) weryfikacji audytów energetycznych przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 37a, przeprowadzonych przez osobę posiadającą certyfikat audytów energetycznych przedsiębiorstw;
- 3) przeprowadzenie czynności sprawdzających:
 - a) na podstawie zgłoszenia Prezesa URE, o którym mowa w ust. 3,
 - b) powzięcia przez jednostkę certyfikującą osoby uzasadnionych wątpliwości co do spełniania przez osobę posiadającą certyfikat wymagań, o których mowa w ust. 1.

3. Prezes URE zgłasza do jednostki certyfikującej osoby konieczność przeprowadzenia czynności sprawdzających wobec osoby posiadającej certyfikat, jeżeli w wyniku weryfikacji audytu efektywności energetycznej lub audytu energetycznego przedsiębiorstwa stwierdzono istotne naruszenie wymagań dotyczące odpowiednio sporządzenia lub przeprowadzania tych audytów.

4. Zgłoszenie Prezesa URE, o którym mowa w ust. 3 zawiera:

- 1) imię, nazwisko i numer certyfikatu osoby posiadającej certyfikat;
- 2) wskazanie audytu efektywności energetycznej lub audytu energetycznego przedsiębiorstwa, którego dotyczy zgłoszenie;
- 3) opis stwierdzonych naruszeń, o których mowa w ust. 3;
- 4) inne dokumenty lub informacje uzasadniające konieczność przeprowadzenia czynności sprawdzających.

Art. 38f. 1. Jednostka certyfikująca osoby jest administratorem danych osobowych, w tym danych przekazywanych przez osobę w związku z ubieganiem się o wydanie certyfikatu, prowadzeniem stałego nadzoru nad aktualnością ważności certyfikatu oraz przedłużeniem ważności certyfikatu, o którym mowa w art. 38j ust. 5.

2. Jednostka certyfikująca osoby przetwarza dane osobowe w zakresie niezbędnym do:

- 1) przeprowadzenia postępowania w sprawie wydania certyfikatu;
- 2) potwierdzenia posiadania zdolności stosowania wiedzy i umiejętności niezbędnych do należytego sporządzania audytów efektywności energetycznej oraz przeprowadzania audytów energetycznych przedsiębiorstwa;
- 3) sprawowania nadzoru nad osobą posiadającą certyfikat;
- 4) przeprowadzenia czynności sprawdzających;
- 5) przedłużenia ważności certyfikatu.

3. Dane osobowe osoby, której:

- 1) odmówiono wydania certyfikatu, są przechowywane przez okres 5 lat od dnia zakończenia postępowania w sprawie wydania certyfikatu;
- 2) wydano certyfikat, są przechowywane przez okres ważności certyfikatu oraz przez okres 5 lat od dnia utraty ważności certyfikatu.

4. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 3, jednostka certyfikująca osoby trwale usuwa dane osobowe.

5. Jednostka certyfikująca osoby zapewnia, aby w postępowaniu w sprawie wydania certyfikatu, przedłużenia jego ważności oraz w czynnościach sprawdzających uczestniczyły wyłącznie osoby przez nią upoważnione.

6. Osoby pozostające w stosunku pracy z jednostką certyfikującą osoby oraz zatrudnione przez tą jednostkę na podstawie umowy o dzieło są obowiązane do zachowania w poufności informacji i danych uzyskanych w związku z udziałem w czynnościach, o których mowa w ust. 1, także po ustaniu zatrudnienia, zakończeniu obowiązywania umowy, cofnięciu upoważnienia albo zakończeniu wykonywania tych czynności.

Art. 38g. 1. Postępowanie w sprawie wydania certyfikatu wszczyna się na wniosek osoby fizycznej złożony do jednostki certyfikującej osoby.

2. Wniosek o certyfikację zawiera:

- 1) imię i nazwisko wnioskodawcy,

- 2) adres do korespondencji wnioskodawcy,
- 3) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę,
- 4) oświadczenie wnioskodawcy, że nie złożył do innej jednostki certyfikującej wniosku o certyfikację,
- 5) inne informacje niezbędne do udzielenia certyfikacji, niestanowiące danych osobowych.

3. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w art. 38d ust. 3.

4. W przypadku braków formalnych wniosku jednostka certyfikująca wzywa wnioskodawcę do ich uzupełnienia w wyznaczonym terminie. Nieuzupełnienie braków w terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

5. Postępowanie w sprawie wydania certyfikatu rozpoczyna się z dniem złożenia kompletnego wniosku.

6. Po stwierdzeniu kompletności wniosku jednostka certyfikująca zawiera z wnioskodawcą umowę określającą warunki przeprowadzenia postępowania w sprawie wydania certyfikatu, zwaną dalej „umową”.

Art. 38h. 1. Umowa zawiera postanowienia określające w szczególności:

- 1) wysokość wynagrodzenia jednostki certyfikującej osoby i warunki jego zapłaty, a także wysokość opłat za czynności jednostki certyfikującej osoby, którymi może być obciążona osoba w okresie obowiązywania umowy w określonych okolicznościach;
- 2) prawa i obowiązki jednostki certyfikującej osoby oraz osób związanych z prowadzeniem procedury certyfikacji;
- 3) zasady współdziałania osoby z jednostką certyfikującą osoby w okresie ważności certyfikacji;
- 4) prawa i obowiązki osoby oraz jednostki certyfikującej osoby, w przypadku cofnięcia albo zawieszenia akredytacji, o której mowa w art. 38k, tej jednostki certyfikującej osoby.

Art. 38i. 1. Jednostka certyfikująca osoby przeprowadza postępowanie w sprawie wydania certyfikatu w terminie nie dłuższym niż 30 dni licząc od dnia złożenia kompletnego wniosku.

2. W toku postępowania w sprawie wydania certyfikatu, jednostka certyfikująca osoby sprawdza zdolności stosowania wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o wydanie certyfikatu, w zakresie niezbędnym do należytego sporządzenia audytów efektywności energetycznej oraz przeprowadzania audytów energetycznych przedsiębiorstw, zgodnie ze szczegółowymi wymogami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 38n.

Art. 38j. 1. Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie wydania certyfikatu i uzyskaniu pozytywnego wyniku przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu jednostka certyfikująca osoby wydaje certyfikat.

2. Certyfikat zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby, której wydano certyfikat;
- 2) nazwę jednostki certyfikującej osoby, która wydała certyfikat, oraz wskazanie adresu jej siedziby;
- 3) zakres certyfikatu;
- 4) numer albo oznaczenie certyfikatu;
- 5) okres ważności certyfikatu;
- 6) datę wydania certyfikatu;
- 7) kwalifikowany podpis elektroniczny osoby uprawnionej do wydania certyfikatu.

3. Certyfikat wydaje się na okres 5 lat.

4. Certyfikat wydaje się w postaci elektronicznej, w języku polskim, a na wniosek osoby, której wydano certyfikat, dodatkowo w jednym z języków powszechnie używanych w handlu międzynarodowym.

5. Ważność certyfikatu może zostać przedłużona na wniosek osoby, której wydano certyfikat w przypadku gdy osoba ta uzyskała pozytywny wynik powtórnego sprawdzenia jej zdolności do stosowania wiedzy i umiejętności, w zakresie niezbędnym do należytego sporządzania audytów efektywności energetycznej oraz przeprowadzania audytów energetycznych przedsiębiorstwa.

6. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu składa się nie później niż 3 miesiące przed upływem okresu ważności certyfikatu.

Art. 38k. 1. Akredytacji jednostkom certyfikującym osoby, ubiegającym się o uprawnienie do certyfikacji osób w zakresie sporządzania audytu efektywności energetycznej i przeprowadzenia audytu energetycznego przedsiębiorstwa, zwanej dalej „akredytacją”, udziela Polskie Centrum Akredytacji.

2. Do udzielania akredytacji stosuje się przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568).

3. Polskie Centrum Akredytacji uzgadnia z ministrem właściwym do spraw klimatu program akredytacji określający szczegółowe zasady i procesy akredytacji jednostek certyfikujących osoby.

4. Podmioty ubiegające się o uprawnienie do certyfikacji składają wniosek o udzielenie akredytacji w zakresie spełniania co najmniej wymagań określonych w normie określającej ogólne wymagania dotyczące jednostek certyfikujących osoby.

5. Polskie Centrum Akredytacji udziela akredytacji podmiotom, o których mowa w ust. 4, w oparciu o wymagania określone w przepisach ustawy, w tym przepisach wydanych na podstawie art. 38n oraz na podstawie programu akredytacji uzgodnionego z ministrem właściwym do spraw klimatu.

6. Polskie Centrum Akredytacji informuje ministra właściwego do spraw klimatu o akredytacji, o której mowa w ust. 1, udzielonej jednostce certyfikującej osoby, a także o cofnięciu, ograniczeniu zakresu oraz zawieszeniu akredytacji jednostce certyfikującej osoby, nie później niż w terminie 14 dni od dnia tego zdarzenia.

7. Informacja, o której mowa w ust. 6, zawiera:

- 1) oznaczenie jednostki certyfikującej osoby, której cofnięto albo zawieszono akredytację, albo której ograniczono zakres akredytacji;
- 2) wskazanie terminu udzielonej akredytacji, jej zakresu, okresu jej ważności oraz numeru akredytacji;
- 3) w przypadku cofnięcia, zawieszenia albo ograniczenia zakresu akredytacji – wskazanie przyczyny i daty cofnięcia, zawieszenia albo ograniczenia zakresu akredytacji, a w przypadku ograniczenia zakresu akredytacji także określenie zakresu ograniczenia.

8. Minister właściwy do spraw klimatu prowadzi wykaz jednostek certyfikujących osoby.

9. Wykaz, o którym mowa w ust. 8 zawiera nazwę i adres siedziby jednostki certyfikującej osoby oraz numer udzielonej akredytacji.

10. Wykaz udostępnia się za pośrednictwem Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw klimatu.

Art. 38l. 1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być jednostką certyfikującą osoby, jeżeli:

- 1) posiada ważną akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi ministrowi właściwemu do spraw klimatu zamiar rozpoczęcia certyfikacji nie później niż w terminie 60 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia certyfikacji lub
- 2) posiada ważną akredytację udzieloną na podstawie art. 38k ust. 1,
- 3) został wpisany do wykazu, o którym mowa w art. 38k ust. 8.

2. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia certyfikacji zawiera:

- 1) dane, o których mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku;
- 2) oświadczenie o ważności akredytacji udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia certyfikacji stanowi podstawę do wpisania przez ministra właściwego do spraw klimatu tego podmiotu do wykazu, o którym mowa w art. 38k ust. 8.

4. Minister właściwy do spraw klimatu wpisuje podmiot albo odmawia wpisu do wykazu, o którym mowa w art. 38k ust. 8, w terminie 60 dni od otrzymania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, po zasięgnięciu opinii Polskiego Centrum Akredytacji w tym zakresie.

Art. 38m. 1. Polskie Centrum Akredytacji co cztery lata dokonuje podsumowania procesu udzielania i nadzorowania udzielonych akredytacji jednostkom certyfikującym osoby, biorąc w szczególności pod uwagę informację w zakresie:

- 1) udzielonych akredytacji;
- 2) odmowy udzielenia akredytacji;
- 3) kwalifikacji podmiotów ubiegających się o udzielenie akredytacji.

2. Prezes URE co cztery lata dokonuje oceny jakości przekazanych mu audytów efektywności energetycznej oraz audytów energetycznych przedsiębiorstw, biorąc w szczególności pod uwagę informację w zakresie:

- 1) nieprawidłowo sporządzonych audytów efektywności energetycznej oraz nieprawidłowo przeprowadzonych audytów energetycznych przedsiębiorstwa;
- 2) ilości wniosków o wydanie świadectwa efektywności energetycznej, które wymagają uzupełnienia;
- 3) relacji pomiędzy liczbą osób, o których mowa w art. 38b a zapotrzebowaniem na sporządzanie audytów efektywności energetycznych oraz audytów energetycznych przedsiębiorstwa.

3. Wyniki ocen, o których mowa w ust. 1–2, odpowiednio Polskie Centrum Akredytacji oraz Prezes URE przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

4. Minister właściwy do spraw klimatu udostępnia wyniki ocen, o których mowa w ust. 1–2, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.

Art. 38n. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) podlegający certyfikacji szczegółowy zakres zdolności osoby do stosowania wiedzy i umiejętności, w zakresie sporządzenia audytu efektywności energetycznej i przeprowadzenia audytu energetycznego przedsiębiorstwa oraz sposób jego sprawdzenia,
- 2) sposób prowadzenia stałego nadzoru nad aktualnością ważności udzielonej certyfikacji, o którym mowa w art. 38e ust. 1, oraz sposób ustalania terminów wykonywania czynności w ramach tego nadzoru,
- 3) wzór certyfikatu

– mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawdzenia tych zdolności i umiejętności, sprawność oraz przejrzystość postępowania w sprawie udzielenia certyfikacji, w ramach tego stałego nadzoru oraz ochronę danych osobowych, a także uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności i jednolitości danych i informacji zamieszczanych w certyfikacie.”;

38) w art. 39 ust. 1:

- a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

- „7) nie przeprowadza audytu energetycznego przedsiębiorstwa lub przeprowadza audyt energetyczny przedsiębiorstwa niezgodnie z wymogami określonymi w art. 37;”,
- b) po pkt 7 dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:
- „8) nie sporządza planu działań w zakresie efektywności energetycznej, zgodnie z art. 36 ust. 4 lub nie publikuje tego planu zgodnie z art. 36 ust. 7 pkt 2,
- 9) nie wdraża systemu zarządzania energią, o którym mowa w art. 35d ust. 1.”;
- 39) w art. 40:
- a) ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) pkt 7–9, nie może być wyższa niż 5% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku ust. 1 pkt 1, w zakresie nieprzestrzegania obowiązku z art. 10 ust. 2, nie może być niższa niż obliczona według wzoru:
- $$K = 1,3 \times (O_f - O_{zf}),$$
- gdzie poszczególne symbole oznaczają:
- K – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,
- O_f – wymaganą do uzyskania ilość oszczędności energii finalnej przeliczoną na opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 12, wyrażoną w złotych,
- O_{zf} – uzyskaną ilość oszczędności energii finalnej przeliczoną na opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych.
4. W przypadku gdy ukarany podmiot w roku podatkowym poprzedzającym rok wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 39 ust. 1, nie osiągnął przychodu, organ właściwy, wymierzając karę pieniężną, uwzględnia ostatni ustalony przychód osiągnięty przez ten podmiot, przy czym kara pieniężna wymierzana w przypadku, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 1 nie może być niższa niż określona w ust. 3.”;
- 40) w art. 42 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622) z wyłączeniem art. 68 § 1–3. Kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522) w art. 49 dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Sprawozdanie z działalności przedsiębiorstw, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, powinno zawierać, jako wyodrębnioną część, również plan działań w zakresie efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 36 ust. 4 tej ustawy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43) w art. 20 w ust. 2 po pkt 1b dodaje się pkt 1c w brzmieniu:

„1c) harmonogram planowanych działań służących poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 9d ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1119) w art. 54 w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – w zakresie niezbędnym do kontroli wykonywania przez przedsiębiorstwa energetyczne oraz inne podmioty obowiązków określonych w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 711 oraz ...);”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647) w art. 401c w ust. 5:

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wspieranie przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w art. 19 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 711 oraz ...);”;

2) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1c w brzmieniu:

„1a) rozwój wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;

1b) instytucji publicznych, o których mowa w art. 2 pkt 8a ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej w zakresie realizacji celu zmniejszenia całkowitego zużycia energii finalnej względem poziomu zużycia z 2021 r., o którym mowa w art. 9a ust. 1 tej ustawy, w tym prowadzenia szkoleń w tym zakresie;

- 1c) organizacji i funkcjonowania punktów kompleksowej obsługi realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej;”;
- 3) po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:
- „8b) funkcjonowanie oraz rozbudowę systemu teleinformatycznego obsługującego elektroniczną platformę efektywności energetycznej, o której mowa w art. 22a ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1637 oraz z 2026 r. poz. 426) w art. 16b ust. 1 pkt 2 lit. j otrzymuje brzmienie:

- „j) w przypadku umowy, której przedmiotem jest realizacja przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 711 oraz ...), średniorocznych oszczędności energii finalnej uzyskanych w danym roku i planowanych do uzyskania w wyniku realizacji tego przedsięwzięcia oraz okresu uzyskiwania tych oszczędności;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 100 wprowadza się art. 100a w brzmieniu:
- „Art. 100a. Przedmiot zamówienia opisuje się z uwzględnieniem zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim”, w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1).”;
- 2) art. 266 uzyskuje brzmienie:
- „Art. 266. Do przygotowania i prowadzenia przez zamawiających publicznych postępowania o udzielenie zamówienia klasycznego o wartości mniejszej niż progi unijne stosuje się przepisy działu II, z wyjątkiem przepisów art. 83, art. 86, art. 87 ust. 3, art. 88-90, art. 97 ust. 2, art. 100a, art. 124, art. 125 ust. 2 i 6, art. 126, art. 127 ust. 1, art.

129, art. 130, art. 132–188, art. 220, art. 227 ust. 1, art. 257, art. 264 i art. 265, chyba że przepisy niniejszego działu stanowią inaczej.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy o efektywności energetycznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r. poz. 868) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, będący skutkiem finansowym wejścia w życie art. 401c ust. 5 pkt 8a ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi w:

- 1) 2027 r. – 1 741 859,17 zł;
- 2) 2028 r. – 2 013 149,75 zł;
- 3) 2029 r. – 2 066 337,95 zł;
- 4) 2030 r. – 2 145 133,04 zł;
- 5) 2031 r. – 2 014 618,00 zł;
- 6) 2032 r. – 2 055 824,00 zł;
- 7) 2033 r. – 2 124 953,00 zł;
- 8) 2034 r. – 2 234 451,00 zł;
- 9) 2035 r. – 2 278 969,00 zł;
- 10) 2036 r. – 2 354 119,00 zł”.

Art. 9. Raport w zakresie stosowania zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim”, o którym mowa w art. 5b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, organy, o których mowa w art. 5b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przekazują do ministra właściwego do spraw klimatu, po raz pierwszy do dnia 30 kwietnia 2028 r. za 2027 r.

Art. 10. Do umów o poprawę efektywności energetycznej zawartych a niezrealizowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. Informację, o której mowa w art. 7a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, po raz pierwszy do dnia 31 marca 2028 r. za 2027 r.

Art. 12. Do postępowań o udzielenie zamówienia, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie przepisów art. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się art. 8 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 13. Sprawozdanie na temat środków przyjętych w celu usunięcia barier regulacyjnych i pozaregulacyjnych utrudniających wprowadzenie usprawnień mających na celu poprawę efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 8 ust. 8c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, Prezes Urzędu Zamówień Publicznych przekazuje po raz pierwszy ministrowi właściwemu do spraw energii za lata 2027–2028 do dnia 31 stycznia 2029 r.

Art. 14. 1. Instytucje publiczne wprowadzają do centralnego rejestru oszczędności energii finalnej, o którym mowa w art. 35a ustawy zmienianej w art. 1, informacje, o których mowa w art. 35a ust. 3 pkt 3 lit. a–d i lit. f–g ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy do dnia 31 marca 2029 r.

2. Instytucje publiczne, o których mowa w art. 9a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, realizują obowiązek, o którym mowa w ust. 1, po raz pierwszy do dnia 31 marca 2031 r.

Art. 15. 1. Instytucje publiczne sporządzają pierwszy plan działania w zakresie zmniejszenia całkowitego zużycia energii finalnej, o którym mowa w art. 9d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2029 r., z perspektywą do 2040 r.

2. Instytucje publiczne, o których mowa w art. 9a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, sporządzają pierwszy plan działania w zakresie zmniejszenia całkowitego zużycia energii finalnej, o którym mowa w art. 9d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2031 r., z perspektywą do 2040 r.

Art. 16. Tworzy się elektroniczną platformę efektywności energetycznej.

Art. 17. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, za rok 2027 oraz do kar pieniężnych za niedopełnienie tego obowiązku, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 18. Do programów bezzwrotnych dofinansowań, o których mowa w art. 15a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, realizowanych na podstawie regulaminów przekazanych Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 15 grudnia 2026 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 19. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje po raz pierwszy ministrowi właściwemu do spraw klimatu do dnia 31 sierpnia 2027 r. za 2026 r.

Art. 20. Do wniosków o wydanie świadectwa efektywności energetycznej złożonych do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 21. W okresie 4 lat od dnia wejścia w życie art. 38b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za audyt efektywności energetycznej sporządzany przez osobę, o której mowa w art. 38b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uznaje się również audyt efektywności energetycznej sporządzany przez osobę spełniającą wymagania, o których mowa w art. 25 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 22. Podmioty obowiązane do wprowadzania danych i informacji do centralnego rejestru oszczędności energii finalnej, o których mowa w art. 35a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wprowadzają informacje i dane, o których mowa w art. 35a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy do dnia 31 marca 2029 r. za 2028 r.

Art. 23. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 35d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wdraża system zarządzania energią w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. System zarządzania energią, o którym mowa w art. 36 ust. 2 pkt 1, ustawy zmienianej w art. 1, spełniający wymagania certyfikowanego systemu zarządzania energią określone w Polskiej Normie dotyczącej systemów zarządzania energią, wymagań i zaleceń użytkowania, uznaje się za system zarządzania energią w rozumieniu art. 35d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Przedsiębiorca, który przed dniem wejścia w życie w art. 36 ust. 2 pkt 1, ustawy zmienianej w art. 1, wdrożył system zarządzania energią, o którym mowa w ust. 2, zawiadamia o tym Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przeprowadza po raz pierwszy audyt energetyczny przedsiębiorstwa w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Audyt energetyczny przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przeprowadzony zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 37 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, uznaje się za audyt energetyczny przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile nie minęły cztery lata od jego przeprowadzenia.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o:

- 1) przeprowadzeniu audytu energetycznego przedsiębiorstwa w terminie 30 dni od dnia jego przeprowadzenia;
- 2) sporządzeniu planu działań w zakresie efektywności energetycznej w terminie 30 dni od dnia jego sporządzenia.

4. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który przeprowadził audyt energetyczny przedsiębiorstwa przed dniem wejścia w życie ustawy i zawiadomił o tym Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, sporządza plan działań w zakresie efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 36 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2, zawiadamia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o sporządzeniu planu działań w zakresie efektywności energetycznej, w terminie 30 dni od dnia jego sporządzenia.

6. Do zawiadomień, o których mowa w ust. 3, przekazanych Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 25. Właściciele oraz operatorzy centrum przetwarzania danych publikują kluczowe wskaźniki efektywności i wskaźniki zrównoważonego charakteru centrum przetwarzania danych, o których mowa w art. 38a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 15 maja 2028 r. za 2027 r.

Art. 26. W okresie 4 lat od dnia wejścia w życie art. 38b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za audyt energetyczny przedsiębiorstwa uznaje się

audyt energetyczny przedsiębiorstwa przeprowadzony przez podmiot lub osobę, o których mowa w art. 36 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. .

Art. 27. Polskie Centrum Akredytacji oraz Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazują odpowiednio podsumowanie oraz wyniki oceny, o których mowa w art. 38m ust. 1–2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ministrowi właściwemu do spraw klimatu po raz pierwszy do dnia 31 października 2028 r.

Art. 28. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 15a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;

2) art. 19 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;

3) art. 29 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 29 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 29. 1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie dodatkowych zadań ministra właściwego do spraw klimatu wynikających z ustawy zmienianej w art. 1 wynosi w:

- 1) 2027 r. – 1 257 851 zł;
- 2) 2028 r. – 1 305 060 zł;
- 3) 2029 r. – 1 336 475 zł;
- 4) 2030 r. – 1 369 791 zł;
- 5) 2031 r. – 1 404 036 zł;
- 6) 2032 r. – 1 439 137 zł;
- 7) 2033 r. – 1 475 116 zł;
- 8) 2034 r. – 1 511 994 zł;
- 9) 2035 r. – 1 549 794 zł;
- 10) 2036 r. – 1 588 539 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz jest on odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, minister właściwy do spraw klimatu w zakresie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 30. 1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, będący skutkiem finansowym wejścia w życie art. 401c ust. 5 pkt 8b ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi w:

- 1) 2027 r. – 1 000 000 zł;
- 2) 2028 r. – 8 000 000 zł;
- 3) 2029 r. – 4 000 000 zł;
- 4) 2030 r. – 2 000 000 zł;
- 5) 2031 r. – 2 050 000 zł;
- 6) 2032 r. – 2 101 500 zł;
- 7) 2033 r. – 2 154 500 zł;
- 8) 2034 r. – 2 208 500 zł;
- 9) 2035 r. – 2 264 000 zł;
- 10) 2036 r. – 2 321 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, minister właściwy do spraw klimatu informuje Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony

Środowiska i Gospodarki Wodnej o konieczności obniżenia wielkości środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach danego roku budżetowego jest zgodna z planem finansowym Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na ten rok, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 31. 1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie dodatkowych zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wynikających z ustawy zmienianej w art. 1 wynosi:

- 1) 2027 r. – 10 314 386 zł;
- 2) 2028 r. – 10 701 499 zł;
- 3) 2029 r. – 10 959 099 zł;
- 4) 2030 r. – 11 232 289 zł;
- 5) 2031 r. – 11 513 096 zł;
- 6) 2032 r. – 11 800 925 zł;
- 7) 2033 r. – 12 095 951 zł;
- 8) 2034 r. – 12 398 351 zł;
- 9) 2035 r. – 12 708 313 zł;
- 10) 2036 r. – 13 026 022 zł.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wysokość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków zmniejsza wysokość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wysokością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wysokość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 32. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 9 lit. e, art. 1 pkt 13, art. 1 pkt 14, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.;
- 2) art. 1 pkt 7, art. 1 pkt 20, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2028 r.;
- 3) art. 1 pkt 15 lit. a–d oraz g, art. 1 pkt 37 w zakresie art. 38n, art. 7 pkt 1 i 2, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
- 4) art. 1 pkt 9 lit. f, który wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
- 5) art. 1 pkt 15 lit. e, art. 1 pkt 18 lit. d oraz e, art. 1 pkt 21, art. 1 pkt 23, art. 1 pkt 24, art. 1 pkt 33, art. 1 pkt 35, art. 1 pkt 37 z wyjątkiem przepisów wskazanych w pkt 3, art. 1 pkt 38 lit. a, art. 2, art. 16, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
- 6) art. 1 pkt 38 lit. b w zakresie art. 39 ust. 1 pkt 8, który wchodzi w życie po upływie 15 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 7) art. 1 pkt 38 lit. b w zakresie art. 39 ust. 1 pkt 9, który wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
- 8) art. 1 pkt 17 lit. a, art. 1 pkt 27, które wchodzi w życie po upływie 36 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
- 9) art. 1 pkt 25, który wchodzi w życie po upływie 60 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Klimatu i Środowiska
Dominik Gajewski
(- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)